

Η αιτία, που οι άνθρωποι απορρίπτουν τον

Ο Θεός

είναι δίκαιος σε ότι κι αν επιτρέπει

Όπως λάμπει ο ήλιος στον ουρανό, έτσι λάμπει και ο χριστιανισμός. Όποιος κλείνει τα μάτια του γιατί έτσι το θέλει, να έχει το θάρρος να το λέει, ότι δεν ξέρει τίποτε για τον Χριστό, επειδή έτσι το θέλει! και όχι επειδή δεν υπάρχει τάχα φως. Η αιτία, που οι άνθρωποι απορρίπτουν τον Θεάνθρωπο, είναι μέσα τους. Κατά τον ίδιο τρόπο και η αιτία, που τους κάνει και δέχονται τον αντίχριστο, είναι και αυτή μέσα τους. «Εγώ ήλθον εν τω ονόματι του Πατρός μου, είπε ο Κύριος στους Ιουδαίους• μα σεις δεν με δεχθήκατε. Αν κάποιος άλλος έλθη στο δικό του όνομα, αυτόν θα τον δεχθήτε» (Ιωάν. 5, 43)!

Εδώ ο Χριστός μας το λέει ξεκάθαρα, ότι αυτοί και αρνήθηκαν τον Χριστό και δέχθηκαν τον αντίχριστο, παρ' ότι συνήθως για τον αντίχριστο μιλάμε σαν για κάποιος που πρόκειται να έλθει. Γιατί όποιος λόγω δομής της σκέψης του αρνείται τον Χριστό, αυτός, ακριβώς λόγω της δομής της σκέψης του, είναι έτοιμος να δεχθεί και θα δεχθεί τον αντίχριστο. Γι' αυτό, και τους κατέταξε σ' εκείνους που δέχθηκαν τον αντίχριστο, παρ' ότι αυτοί εξεμέτρησαν το ζην πολλούς αιώνες, πριν έλθει ο αντίχριστος. Γιατί έκαναν το πιο μεγάλο έργο του αντιχρίστου: έγιναν

θεοκτόνοι. Όταν θα έλθει ο ίδιος ο αντίχριστος δεν θα έχει να κάμει τόσο μεγάλο κακούργημα, το πνεύμα τους βρισκόταν σε τόσο εχθρική σχέση προς τον Χριστό, ώστε να έχει αυτόματα απόλυτη συγγένεια με τον αντίχριστο, παρ' ότι από αυτόν τους χώριζε ένα τόσο τεράστιο χρονικό διάστημα, που μέχρι τώρα έχει φθάσει στις περίπου δυο χιλιάδες χρόνια.

Κάθε πνεύμα, λέγει ο Ιωάννης ο Θεολόγος, που δεν ομολογεί ότι ο Ιησούς Χριστός έγινε άνθρωπος, δεν είναι από τον Θεό. Είναι του αντιχρίστου. Γι' αυτόν το έχετε ακούσει. Και το ξέρετε. Ότι έρχεται. Και νυν εν τω κόσμω εστί (Α' Ιωάν. 4, 3). Σήμερα στον κόσμο ευρίσκεται πνευματικά. Όσοι κυβερνούνται από το πνεύμα του αντιχρίστου, αυτοί πνευματικά τον δέχθηκαν. Και ήλθαν μαζί του σε σχέση και επικοινωνία. Του υποτάχθηκαν. Πνευματικά τον προσκύνησαν. Τον έκαμαν Θεό τους. Και γι' αυτό «πέμψει αυτοίς ο Θεός», δηλαδή θα επιτρέψει ο Θεός να τους έλθει ενέργεια πλάνης, δηλαδή να γίνουν ανίκανοι να αντισταθούν στην ψεύτικη διδασκαλία του αντίχριστου. Και έτσι θα πιστεύουν τα ψέματα. Και γι' αυτό όλοι εκείνοι που δεν πίστευσαν στην αλήθεια, αλλά αντίθετα έδειχναν χαρά όταν άκουγαν τα ψέματα, θα κατακριθούν από τον Θεό (Β' Θεσσαλ. 2, 11-12). Ο Θεός είναι δίκαιος σε ότι κι αν επιτρέπει. Αυτό που επιτρέπει ο Θεός, πρέπει να είναι για το πνεύμα του ανθρώπου μια ικανοποίηση• και ταυτόχρονα μια φανέρωση, μια κρίση.

Ο αντίχριστος θα έλθει στον καιρό του• την εποχή που του καθωρίσθη. Θα προηγηθεί μια γενική αποστασία. Το μέγιστο μέρος των ανθρώπων θα εγκαταλείψουν την χριστιανική πίστη. Η αποστασία θα είναι το προστάδιο. Θα προετοιμάσει τον κόσμο να δεχθεί τον αντίχριστο. Και μάλιστα να τον δεχθούν με το δικό του πνεύμα, που τότε θα μπει στην δομή της σκέψης των ανθρώπων. Η αναζήτηση του αντίχριστου θα τους γίνει αναγκαιότητα, γιατί τα συναισθήματα θα συμπίπτουν. Θα διψούν γι' αυτόν, όπως διψούν σε στιγμές βαθείας θλίψης για ποτά, που διαφορετικά τα θεωρούν αυτοκτονία. Θα τον επικαλούνται. Η ικεσία σ' αυτόν, να έλθει, θα αντηχεί σε κοινές συνάξεις. Θα εκφράζει επίμονα την αξίωση να έλθει επί τέλους η μεγαλοφυΐα των μεγαλοφυϊών, που θα μπορέσει να ανεβάσει την τεχνική ανάπτυξη στην ανώτατη δυνατή βαθμίδα της και να φέρει στη γη τέτοια ευπραγία, ώστε ο ουρανός και ο παράδεισος να καταντήσουν πράγματα περιττά! Ο αντίχριστος θα είναι απόλυτα ευθυγραμμισμένος με την γενική ηθική και πνευματική κατεύθυνση των ανθρώπων της εποχής του.

Άγιος Ιγνάτιος Μπριαντιανίνωφ

Πηγή: xristianos.gr